

Nr 230.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående årligt understöd till förre korpralen A. Persson; given Stockholms slott den 28 april 1916.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över sjöförsvarsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva,

att förre korpralen vid 3:e matroskompaniet nr 520 Arvid Persson må, utöver honom från flottans pensionskassa tillkommande pension å 240 kronor, från allmänna indragningsstaten under sin återstående livstid uppbära ett årligt understöd av 210 kronor, att utgå från och med år 1916.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Dan. Broström.

Utdrag av protokollet över sjöförsvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 28 april 1916.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern HAMMARSKJÖLD,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena WALLENBERG,
Statsråden: HASSELROT,
VON SYDOW,
friherre BECK-FRIIS,
STENBERG,
LINNÉR,
MÖRCKE,
VENNERSTEN,
WESTMAN,
BROSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet Broström anförde härefter.

*Ang. årligt
understöd åt
förra korp-
ralen A.
Persson.*

Uti en till Kungl. Maj:t ställd skrift av den 6 maj 1915 har förra korpralen vid 3:e matroskompaniet nr 520 Arvid Persson anhållit, att den honom av direktionen över flottans pensionskassa tillerkända pension måtte förhöjas till 450 kronor årligen; och har Persson till stöd för ansökningen åberopat, att han genom sin tjänstgöring vid flottan ådragit sig lungtuberkulos, som gjorde honom oförmögen till arbete, samt att han till följd därav befunne sig i behövande omständigheter.

Direktionen över flottans pensionskassa har, på grund av nådig remiss i ärendet, i ett den 15 november 1915 avgivet underdånigt utlåtande anfört följande.

Persson, som vore född den 15 januari 1890, hade avskedats den 30 september 1913 efter en tjänstetid av 6 år, därav 3 år 8 månader 15 dagar från 20 års ålder, med vitsord att under tjänstetiden hava skickat sig redligt och utmärkt väl. Enligt avskedspasset kunde Persson endast i ringa mån bidraga till sitt livsuppehälle. Uti skrivelse den 30 maj 1914 hade Persson anhållit att på grund av i tjänsten ådragen sjukdom (lungtuberkulos) komma i åtnjutande av årligt understöd. Vid denna ansökan hade bilagts dels ett av marinläkaren av 1:a graden V. L. Lundberg den 25 september 1913 utfärdat intyg, enligt vilket Perssons förmåga att genom arbete förvärva sitt uppehälle vore genom sjukdomen för framtiden nedsatt, dels ett av t. f. dispensärläkaren A. Christer-Nilsson den 23 maj 1914 utfärdat intyg att Perssons förmåga att förvärva sitt uppehälle vore i hög grad nedsatt och på grund av sjukdomens natur torde bliva det mer och mer redan under den närmaste tiden, dels ock vederbörligt prästbevis, att Persson saknade egna medel och veterligen icke kunde påräkna någon hjälp från föräldrar eller anhöriga. Sedan handlingarna i ärendet överlämnats till direktionen för prövning av frågan om Perssons rätt till pension enligt reglementet för pensionering av flottans och lotsverkets gemenskap den 31 oktober 1879, hade direktionen enligt beslut den 4 mars 1915 funnit med sannolika skäl ådagalagt, att Persson genom sin tjänstgöring vid flottan ådragit sig ifrågavarande sjukdom och tilldelat honom pension, vilken, enär av handlingarna framgått, att Perssons verksamhetsförmåga väl icke alldeles men dock i betydlig mån gått förlorad, skulle utgå i 2:a pensionsklassen enligt förenämnda reglemente med 160 kronor för år från och med juli månad 1914.

På grund av förenämnda remiss i anledning av den utav Persson nu gjorda ansökningen hade direktionen inhämtat yttrande i ärendet av förste läkaren vid flottans station i Karlskrona; varjämte förste stads-läkaren A. Ekelund till direktionen avgivit ett intyg av den 1 september 1915. Då av nämnda yttrande och intyg framginge, att Persson på grund av sin sjukdom med stor sannolikhet vore oförmögen till vidare verksamhet, hade direktionen funnit Persson böra vara att hänföra till första pensionsklassen enligt ovannämnda reglemente och alltså utfärdat pensionsbrev för honom å 240 kronor för år från och med juni månad 1915. Därjämte ville emellertid direktionen tillstyrka, att, utöver sist-nämnda belopp, pensionsförhöjning måtte beredas Persson, så att han komme i åtnjutande av ett sammanlagt pensionsbelopp å 450 kronor årligen.

Vidare har marinförvaltningen den 20 december 1915 avgivit underdånigt utlåtande i ärendet och därvid anført, att marinförvaltningen ej hade något att erinra mot den av direktionen föreslagna pensionsförhöjningen samt att, för den händelse Kungl. Maj:t kunde finna skäl bifalla Perssons ansökning på sätt direktionen föreslagit, marinförvaltningen finge hemställa om proposition till riksdagen om en årlig tilläggspension åt Persson å 210 kronor, att utgå från och med år 1916.

Slutligen har statskontoret den 14 april 1916 avgivit underdånigt utlåtande i ärendet och däruti anført följande.

Av direktionens över flottans pensionskassa den 15 november 1915 avgivna utlåtande framginge, att Persson numera åtnjöte pension i första pensionsklassen enligt reglementet för pensionering av flottans och lotsverkets gemenskap den 31 oktober 1879 med 240 kronor. Till högre underhåll torde Persson författningsenligt icke vara berättigad, enär, såsom framginge av en utav riks försäkringsanstalten till statskontoret ingiven skrivelse i ämnet, Persson redan år 1909 under militärtjänstgöring ådragit sig den sjukdom, lungtuberkulos, varav han lede, samt förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, alltså icke vore i detta fall tillämplig. Emellertid syntes beträffande Persson föreligga bevekande omständigheter. På grund härav och under förutsättning att, såsom statskontoret för sin del ansåge sannolikt, Perssons militärtjänstgöring skäligen kunde antagas hava till hans sjukdom bidragit, finge statskontoret, under åberopande av Kungl. Maj:ts för 1914 års senare riksdag framlagda förslag om förhöjd pension åt förre underofficerskorpralen K. O. Grönberg och riksdagens i anledning därav fattade beslut, hemställa om nådig proposition till riksdagen att Persson finge från och med år 1916 under sin återstående livstid åtnjuta ett årligt understöd till så stort belopp, att detsamma jämte honom tillkommande pension från flottans pensionskassa uppginge till 450 kronor.

*Departements
chefen.*

Med hänsyn till vad sålunda förekommit finner jag, lika med statskontoret och övriga i ärendet hörda myndigheter, ett årligt understöd böra beredas Persson med sådant belopp att detsamma jämte det pensionsbelopp, han för år äger uppbära från flottans pensionskassa, uppgår till 450 kronor; och får jag därför hemställa, att Eders Kungl. Maj:t täcktes föreslå riksdagen medgiva,

att förre korpralen vid 3:e matroskompaniet nr 520 Arvid Persson må, utöver honom från flottans pensionskassa tillkommande pension å

240 kronor, från allmänna indragningsstaten under sin återstående livstid uppbära ett årligt understöd av 210 kronor, att utgå från och med år 1916.

Till denna departementschefens hemställan, däri statsrådets övriga ledamöter instämde, tacktes Hans Maj:t Konungen lämna nådigt bifall; och skulle proposition till riksdagen avlåtas av den lydelse, en vid detta protokoll fogad bilaga utvisar.

Ur protokollet:

R. Sundin.